

Íslensku myndlisti

2025

Artist of the Year

Motivational Award

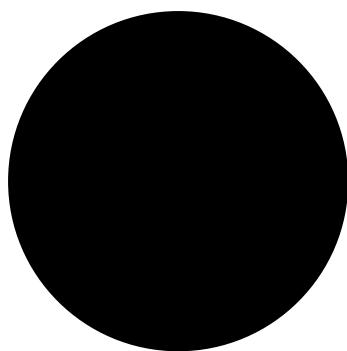
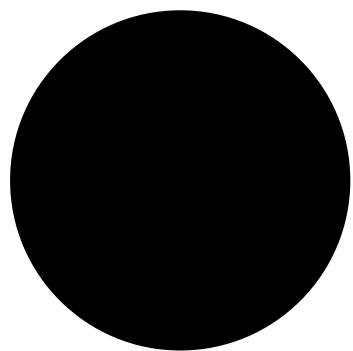
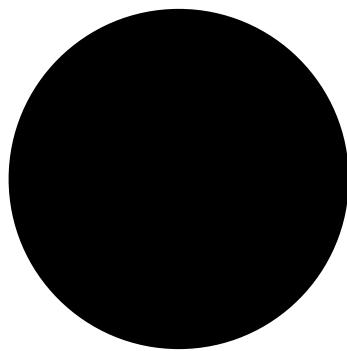
a Margn in U

Áhuga

Icelandic Art P
ezir

Handhafar Recipients

Myndlistarmaður ársins Artist of the Year

Pétur Thomsen

Hvatningarárverðlaun Motivational Award

**Helena Margrét
Jónsdóttir**

Heiðursviðurkenning myndlistarráðs
Icelandic Visual Arts Council Honourary Award

Erró

Áhugaverðasta endurlitið Retrospective of the Year

**Hamskipti:
Listsköpun
Gerðar Helgadóttur**

Áhugaverðasta samsýningin Group Show of the Year

50/100/55

Viðurkenning á útgáfnu efni um myndlist
Publication on Visual Art Award

FÖR

Liðin eru sjö ár frá því að íslensku myndlistarverðlaunin voru afhent í fyrsta sinn við hátíðlega athöfn í Listasafni Reykjavíkur árið 2018. Það hefur sýnt sig að verðlaunin vekja athygli á því sem telst vera framúrskarandi á sviði myndlistar hér á landi og skapa almennt aukna umræðu um myndlist í samfélagit. Í ár verða verðlaunin veitt í áttunda sinn og er reynsla komin á mikilvægi þeirra fyrir myndlistarsamfélagjöð, eflingu íslenskrar samtímamyndlistar og kynningu, bœði hér á landi og erlendis á því sem telst markverðast hverju sinni.

Ár hvert stöndum við frammi fyrir nýjum tækifærum en á sama tíma breyttri samfélagsumræðu og alþjóðlegum áskorunum. Merki um þetta má sjá í verkum listafólks þar sem dregið er fram nýtt sjónarhorn á umræðu eða viðfangsefni sem er ofarlega á baugi. Afraksturs slíkrar túlkunar fáum við síðan að njóta á söfnum og sýningarárnum í landinu. Myndlistin hefur lengi vel verið sem spegill samfélagsins ásamt því að vera áhrifarík leid til að rannsaka, gagnrýna og móta líf okkar í samtímanum. Verk þess myndlistarfólks sem tilnefnt er til íslensku myndlistarverðlaunanna í ár gefa áhugaverða innsýn í strauma og stefnur í íslenskri samtímamyndlist og endurspeglar vissar hugmyndir og nýjungar sem tilheyra samfélagi okkar og menningu.

Þegar litið er yfir sýningarárið ber hæst fjölbreyttar þverfaglegar nálganir og mikil efniskennd í verkum myndlistarfólks. Athyglið er beint að nánasta umhverfi og hversdagshlutum sem oft á tiðum birtast okkur í nýju og breyttu samhengi. Frjálst flæði hugmynda og túlkun menningarárfleifðar og margbreytileika á sviði umhverfis- og félagslegra málefna vekur upp áleithnar spurningar um merkingu hlutanna í kringum okkur og opnar fyrir umræðu og nýja sýn.

Seven years have passed since the Icelandic Art Prize was first awarded at the Reykjavík Art Museum in 2018. The Prize highlights ground-breaking work within the Icelandic art scene and encourages discussion about the role of visual art in society. This year, the Prize will be awarded for the eighth time and experience has demonstrated its importance for the art community, not least in supporting Icelandic contemporary art and promoting, both domestically and internationally, that which has been considered especially impactful in this time.

Each year, we face new opportunities, whilst encountering new debates and international challenges. These elements can be noticed in works of art that highlight new perspectives on familiar discourses or subjects. The results of such artistic reinterpretations are then enjoyed in museums and exhibition spaces throughout

Iceland. Visual art has long served as a mirror to society, as an effective means of exploring, criticising and shaping our contemporary lives. The works by the artists nominated for this year's Icelandic Art Prize provide interesting insights into trends and themes in contemporary Icelandic art, reflecting certain ideas and innovations intrinsic to our society and culture.

Reflecting on what we've seen over the past year, the most striking features are the diverse interdisciplinary approaches and strong materiality in the works of visual artists. Attention is drawn to the immediate environment and everyday objects that often appear to us in a new context. A free flow of ideas emerges, offering new interpretations of cultural heritage and diversity, often with a focus on environmental and social issues. It also raises important questions about the significance of the things around us while

Í ár bárust hátt í 150 tillögur um *Myndlistarmann ársins* annars vegar og hins vegar hver skyldi hljóta *Hvatningarverðlaun ársins*. Verðlaunin, sem veitt eru í nafni myndlistarráðs, eru peningaverðlaun sem vinningshöfum eru afhent að lokinni athöfn. Dómnefnd Íslensku myndlistarverðlaunanna er skipuð til eins árs í senn og er henni falið það verkefni að öðlast yfirsýn yfir myndlistarárið, sjá sem flestar sýningar á söfnum og sýningarstöðum landsins ásamt því að fara yfir innsendar tillögur frá almenningi. Að lokum veitir dómnefndin sitt faglega álit á því hvað þykir bera af. Í kjölfar mikillar yfirsetu og umræðna um hvaða verk þykja hafa skarað fram úr á liðnu ári og hvaða myndlistarfólk teljist til fulltrúa þess besta sem gert er á sviði Íslenskrar samtíma myndlistar, velur dómnefndin verðlaunahafa. Dómnefndinni er einnig falið það verkefni að ákveða hverjir hljóta viðurkenningar myndlistarráðs, í flokki útgáfu, áhugaverðasta endurlitsins og áhugaverðustu samsýningarinnar, en val á heiðursverðlaunahafa er í höndum myndlistarráðs.

Þau þrjú ár sem ég hef setið sem formaður dómnefndar hefur ferlið gengið vel fyrir sig og verið ánægjulegt. Þá vil ég þakka því góða fólki sem sat með mér í dómnefndinni fyrir vel unnin störf. Einnig vil ég þakka starfsfólk Myndlistarmiðstöðvar fyrir samstarfið á liðnu ári og fyrir vinnuna við skipulag og undirbúning verðlauna-hátíðarinnar.

opening up the discourse and providing fresh perspectives.

This year, nearly 150 suggestions were submitted by the public for two of the awards, namely, the *Visual Artist of the Year* and the *Motivational Award*. The awards, presented by the Icelandic Visual Arts Council, include a cash prize bestowed upon the winners following the ceremony. The jury of the Icelandic Art Prize is appointed for a year at a time. The appointees are responsible for seeking a comprehensive overview of the Icelandic art scene throughout the year, attending as many exhibitions as possible in museums and exhibition spaces, as well as reviewing submitted suggestions from the public. Finally, the jury gives its professional assessment of what it considers to be particularly noteworthy at this point in time. After extensive discussion about

which works have stood out over the course of the past year, including which artists are considered to represent the best in the field of contemporary Icelandic art, the jury selects the awardees. The jury is also tasked with choosing who will receive distinctions for the *Retrospective of the Year*, *Group Show of the Year* and *Publication of the Year*. However, the Visual Arts Council determines the recipient of the *Honorary Award*.

As has been the case over the past three years of my appointment as jury Chairperson, this year's proceedings have been both enjoyable and inspiring. On that note, I wish to thank my fellow jurors for their dedication and professionalism throughout the process. I would also like to extend my gratitude to the entire team of the Icelandic Art Centre for their collaboration and all of their efforts in organising and preparing this wonderful event.

Ø6

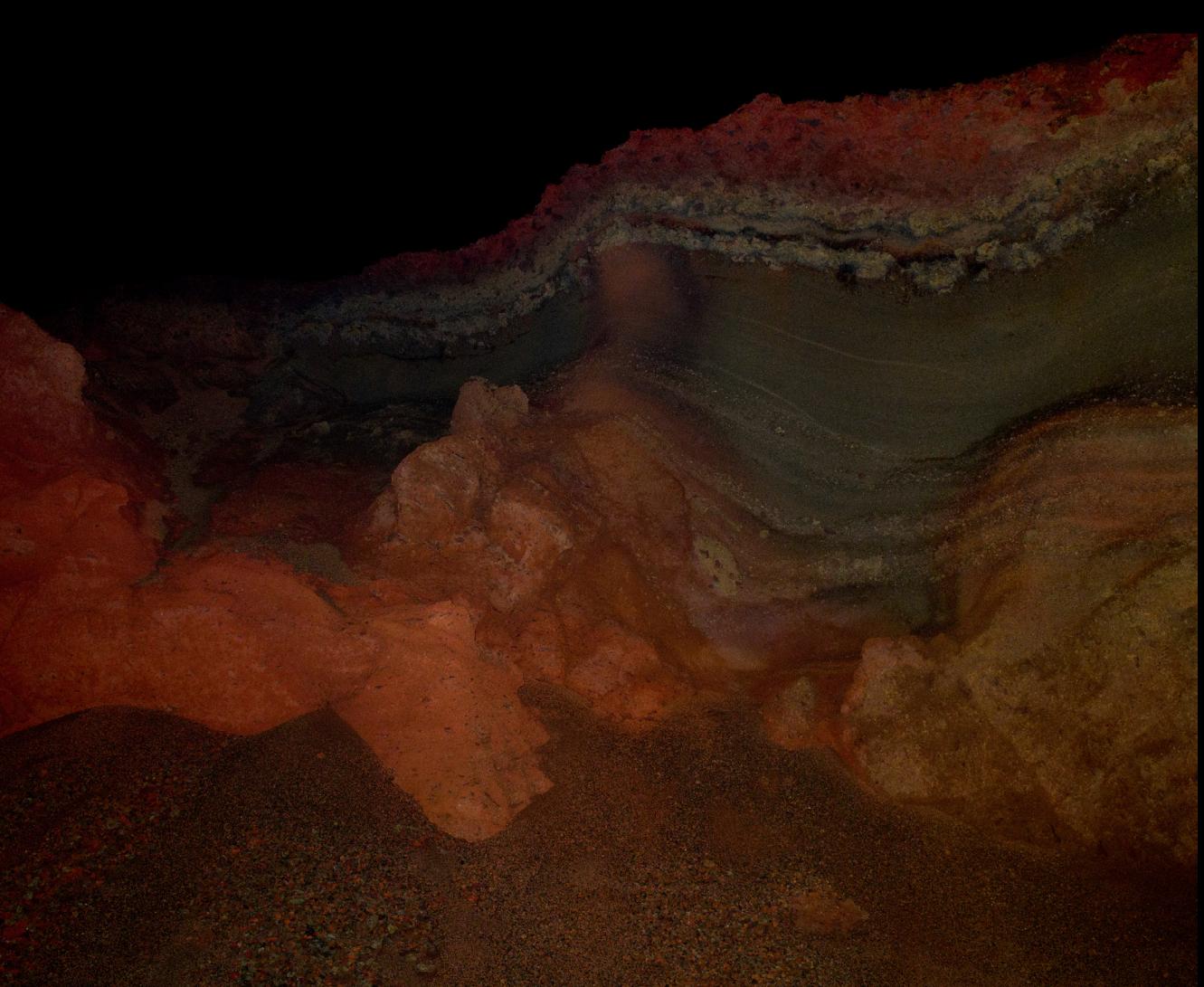
Myndlistarmaður ársins Artist of the Year

Pétur Thomsen

Hafnarborg

09.11.2024-16.02.2025

Landnám Settlement

∅7

Pétur Thomsen (f. 1973) hlýtur Myndlistarverðlaunin árið 2025 fyrir sýninguna *Landnám* í Hafnarborg, menningar- og listamiðstöð Hafnarfjarðar. Samband mannfólks við náttúruna hefur verið megininntak í ljósmyndaverkum hans þar sem finna má vitnisburð um ágang mannsins á umhverfi sitt. Pétur lauk MFA-prófi í ljósmyndun frá École nationale supérieure de la photographie í Arles, Frakklandi, árið 2004. Hann hefur hlotið verðlaun og viðurkenningar fyrir verk sín og verið áberandi þátttakandi í sýningaráldi og fjölbreyttum verkefnum hér á landi og erlendis.

Sýningin *Landnám* er langtíma-ljósmyndaverk þar sem Pétur tekur fyrir sambýli manns og náttúru frá sjónarhlí ójafnvægis og áverka á jörðinni eftir umgang og framkvæmdir. Í verkunum má sjá rask á náttúrunni, líkt og sár eða rof í jarðvegi og merki um skeitingarleysi í umgengni mannfólks, sem listamaðurinn staldar við og varpar ljósi á. Í aðalsal Hafnarborgar voru sýndar innramm-aðar ljósmyndir án glers sem minntu á málverk á stríga. Sumar voru í yfirstærð en einnig mátti finna verk sem voru samsett úr mörgum ljósmyndum og mynduðu eina heild.

Framsetningin kallar á nærveru áhorfandans og íhugun með listamanninum um þann boðskap sem hann vill færa fram: áminningu um áhrif mannsins á umhverfi sitt sem hefur leitt af sér hlýnun jarðar og náttúrvá. Sýningin í heild orkar sem eins konar ákall, svo óhjákvæmilegt er að spegla áhrif eigin tilvistar og tilveru á lifandi heim.

Mat dórnefndar er að *Landnám* sé einstaklega vel útfærð sýning, frá framkvæmd til framsetningar verkanna og að í henni megi skynja vitund um náttúruna og umhyggju fyrir henni. Með djúpri þekkingu á ljósmyndamiðlinum fanðar Pétur Thomsen í verkum sínum inntak og hugmyndafræði sem á sýningunni umhverfist í samtal við áhorfandann á áhrifaríkan hátt.

Landnám Settlement 2024
Yfirlitsmynd Installation view

Landnám Settlement 2024
Yfirlitsmynd Installationview

09

10

Myndlistarmaður ársins Artist of the Year
Pétur Thomsen

Pétur Thomsen (b. 1973) receives the Icelandic Art Prize as Artist of the Year 2025 for the exhibition *Settlement* in Hafnarborg, the Hafnarfjörður Centre of Culture and Fine Art. The relationship between humans and nature has been a central theme in Pétur's photographic works, demonstrating evidence of humans' encroachment on their environment. Pétur completed an MFA in photography at the École nationale supérieure de la photographie in Arles, France, in 2004. He has received various awards for his work and has been a prominent participant in exhibitions and other projects in Iceland and abroad.

The exhibition *Settlement* is based on a long-term photographic project in which Pétur examines the coexistence of humanity and nature through the lens of imbalance and trauma to the earth caused by human interaction and development. In the works, the artist highlights discernible disruptions in nature, such as scars or erosion in the soil, along with traces of human neglect or indifference. In Hafnarborg's main

gallery, framed photographs, presented without glass, resembled paintings on canvas. Large in scale, some were singular while others were composed of multiple photographs, creating a cohesive whole.

The presentation invites the viewer to reflect, with the artist, on the message he wishes to convey: a stark reminder of humanity's impact on the environment, which has led to global warming and natural disasters. The exhibition acts as an appeal to the visitors, compelling viewers to consider their own impact and connection to the living world.

The jury considers *Settlement* an exceptionally well executed exhibition, from the production to the presentation of the works, which includes a profound awareness of and concern for nature. With a deep knowledge of the photographic medium, Pétur Thomsen captures in his works an essence and vision that, through the exhibition, transform into a compelling dialogue with the viewer.

Landnám_2752 Settlement_2752 2024
Ljósmyndaprent Archivalinkjetprint

11

12

Tilnefningar Nominations

Myndlistarmaður ársins Artist of the Year

Jónsi
Listasafn Reykjavíkur
Reykjavík Art Museum – Hafnarhús
01.06.2024–08.09.2024
Flóð Flood

Jón Þór Birgisson, Jónsi (f. 1975), er tilnefndur fyrir sýninguna *Flóð*. Í sýningunni hefur Jónsi skapað þrjá ólíkar innsetningar sem hver um sig umbreytir sýningarsal í marglaða upplifun fyrir skynfærin. Með notkun misturs, ljóss, hljóðs og ilms er áhorfandinn leiddur inn í heima sem vísa í ferli náttúrunnar, svo sem sjávarföll, veðrun og andardrátt. Hljóðmyndirnar eru byggðar á náttúrulegum hljóðum, mannsröddinni og stofrænni útfærslu, sem stigmagnast og flœða yfir sýningargestinn á meðan ljóshreyfingar og myndmál undirstrika lífraena hrynjandina.

Innsetningarnar þrjár eru sjónrænt og tilfinningalega ólíkar. Það sem sameinar þær er hugmyndafræðilegt innihald verkanna og næmni listamannsins fyrir sterkrí rýmisupplifun. Staðsettning áhorfandans í rýminu og líkamlegt samtal hans við verk sýningaráinnar er mikilvægur þáttur í útfaerslu verkanna og uppsetningu sýningaráinnar í heild.

Mat dólmefndar er að Jónsi hafi sterka hæfni til að skapa upplifanir sem vekja áhorfendur til umhugsunar um mannlegt hlutverk innan náttúrulegrar hringrásar. Sýningin *Flóð* fangar bæði sjónrænan og tilfinningalegan kraft náttúruafla og sýnir hvernig listin getur miðlað dýpri skilningi á þeim króftum sem stjórnar lífi okkar.

Jón Þór Birgisson, Jónsi (b. 1975), is nominated for the exhibition *Flood*. For the exhibition Jónsi created three installations, each transforming the exhibition space into a multi-layered experience for the senses. Through the use of mist, light, sound and scent, the viewer is immersed in worlds that refer to the processes of nature, such as tides, erosion and breathing. The soundscapes, which draw on natural sounds, the human voice and digital renderings, escalate and overpower the visitor while movements of light and imagery underline the organic rhythms.

The three installations vary visually and emotionally. The works are unified by their conceptual depth and the artist's sensitivity to profound spatial experiences. The viewer's position in the space and their physical dialogue with the works are essential aspects to the realisation and the complete installation of the exhibition.

The jury finds that Jónsi possesses a keen ability to create experiences that provoke viewers to reflect on the human role within the natural cycle. The exhibition *Flood* captures nature's visual and emotional power and shows how visual art can convey a deeper understanding of the forces that control our lives.

Una Björg Magnúsdóttir
Ásmundarsalur
26.10.2024–10.11.2024
Guluri gulur A Yellower Yellow
Una Björg Magnúsdóttir (f. 1990) er tilnefnd fyrir sýninguna *Guluri Gulur*. Sýningin samanstóð af þremur verkum. Á gólfí var verk Í *Fimm pappírsarkir*, teppi sem var eftirmund raunverulegs gófls salarins. Yfir teppið var ráðað í beina línu verkinu *Pollar 1–10*, plastþokum sem innihéldu pappírsarkir og tréstangir. Á veggjum héngu *Afrít 1–6*, mislitr rammar með að því er virtist sömu kyrralífsmynd af blómauppstillingu. Eða var það svo? Saman mynduðu þessar einingar sterka heildarupplifun, ákveðna svíðsetningu.

Listasagan er full af sjónblekkingum og nægir þar að nefna þann ásetning að framkalla þrívðan heim á tvívíðum fleti. Sjónverfingar eru listakonunni hugleiknar. Hún er upptekin af því að sýna fram á afstæði hluta. Upplifun lita er háð samhengi og efni hefur ekki einungis efnislega eiginleika heldur einnig ýmsar sögulegar og ljóðrænar tilvísanir. Sýning Unu Bjargar vísaði jafnt til persónulegra minninga, almennra þáttu sem og tilvitnana í listasöguna.

Mat dómnenefndar er að með sýningunni *Guluri gulur* takist Unu Björðu að opna á nýja sýn á daglega tilveru okkar með vel útfærðri sýningu. Útkoman var heillandi heimur sem var í senn hversdagsleger og þversagnakenndur, þar sem áhorfandanum var boðið upp á ljóðræna úrvinnslu úr eigin hugarheimi.

Una Björg Magnúsdóttir (b. 1990) is nominated for the exhibition *A Yellower Yellow*. The exhibition consisted of three works. On the floor, one could see *Fimm pappírsarkir* (*Five Sheets of Paper*), a carpet replicating the floor of the exhibition space. Above the carpet, arranged in a straight line, was the work *Pollar 1–10* (*Puddles 1–10*), plastic bags containing sheets of paper and wooden poles. Hanging on the walls was *Afrít 1–6* (*Facsimile 1–6*), colourful frames with what seemed to be the same still life of a flower arrangement. Or was it? Combined, these units created a powerful overall experience and a particular staging.

The history of art is replete with optical illusions, with the attempt to depict three-dimensional space on a two-dimensional surface being a prime example. The artist is fond of optical illusions and is preoccupied with demonstrating the relativity of objects. The experience of colour depends on context and the material itself carries not only physical properties but also various historical and poetic references. Una Björg's exhibition equally referred to personal memories, general elements and quotes from art history.

The jury finds that with the exhibition *A Yellower Yellow*, Una Björg succeeds in opening up a fresh perspective on our daily existence with a well-realised exhibition. The result was a captivating world that was both everyday and paradoxical, offering the viewer a poetic exploration of their inner world.

Póra Sigurðardóttir
Listasafn Íslands
The National Gallery of Iceland
13.04.2024–22.09.2024
Járn, hör, kol og kalk
Iron, Flax, Coal and Chalk

Bóra Sigurðardóttir (f. 1954) er tilnefnd fyrir sýninguna *Járn, hör, kol og kalk*. Á sýningunni, sem hverfðist um eiginleika efna, rýmis og teikningar, var persónulegt safn bæði fundinna og manngerðra hluta í járnskúptúrum í miðju rýminu. Í hillum og sýningarökssum skúptúranna voru upphorndaðar leifar eftir matargerð og lífrænt efni: dúnur, bein og plöntuleifar en einnig steinn, kopar, postulín og járn. Þessi verk lýsa vel athugun listakonunnar á áferð og litbrigðum umbreytanlegra efna og samsplili þeirra við rými og samfélög.

Á sýningunni var einnig röð áhrifaríkra málverka sem eru unnin með viðarkolum, graffiti, bleki, bláanti og krit á límgrunnaðan hör. Verkin vísa til endurteknigar á upprætti struktúrs og rýmis með lóðréttum og láréttum línum í marglaga myndmáli sem einkennandi er fyrir formræna nálgun þóru við málverkið.

Mat dómnenefndar er að sýningin *Járn, hör, kol og kalk* endurspegli á áhrifaríkan hátt athugun listakonunnar á efnisheimi hversdagslegra hluta og sýni mikla næmni fyrir samsplili rýmis og teikningar. Sýningin túkar á sannfærandi hátt mismunandi sjónarhorn hversdagslifs og samfélags.

Bóra Sigurðardóttir (b. 1954) is nominated for the exhibition *Iron, Flax, Coal and Chalk*. The exhibition, which revolves around the properties of materials, space and drawing, featured a personal collection of found and human-made objects presented in iron sculptures in the centre of the space. The sculptures' shelves and display cases contained dried remains of cooking and organic matter: eiderdown, bone and plant material, as well as stone, copper, porcelain and iron. These works illustrate the artist's observations about the texture and hues of transformable materials and their interaction with space and society.

The exhibition also featured a series of impressive charcoal, graphite, ink, pencil and chalk paintings on glue-based linen. The works refer to the repetition of the outline of structure and space with vertical and horizontal lines in a multi-layered imagery characteristic of Póra's practice.

The jury finds that *Iron, Flax, Coal and Chalk* effectively reflects the artist's observations of everyday materials and demonstrates great sensitivity to the interaction between space and drawing. The exhibition convincingly interprets various perspectives on everyday life and society.

Helena Margrét Jónsdóttir

Helena Margrét Jónsdóttir (f. 1996) er handhafi Hvatningarverðlauna Íslensku myndlistarverðlaunanna 2025 en hún hefur markað sér sérstöðu meðal ungra listamanna með málverkum af hversdagslegum fyrirbærum sem hún setur í óhefðbundið samhengi. Helena Margrét útskrifaðist með BA-gráðu í myndlist frá Listaháskóla Íslands árið 2019 eftir að hafa numið myndlist við Konunglega listaháskólann í Haag, Hollandi, og Myndlistaskólann í Reykjavík.

Helena Margrét hefur verið virk á sýningarárvettvangi hér á landi og erlendis frá því að hún lauk námi. Hún hélt einkasýningu í D-sal Hafnarhúss, Listasafni Reykjavíkur árið 2023, Alveg eins og alvöru, þar sem myndefnið var eftirlíkingar af hlutum. Hún hélt einnig einkasýninguna *Bú getur ekki fest þig í þínnum eigin vefí Ásmundarsal árið 2022*, þar sem kóngulær í ýmsum staerðum og við ólíkar aðstæður fönguðu athygli áhorfandans. Hún hefur einnig vakið verðskuldaða athygli víða erlendis, meðal annars í Milanó, London og Peking.

Í verkum sínum beitir hún eiginleikum málverksins til að líkja eftir hversdagslegum og ímynduðum veruleika af mikilli nákvæmni. Viðfangsefni hennar eru oft fyrirbæri sem hún finnur í umhverfinu eða hinum stafræna heimi og teflir hún þeim saman á óhefðbundinn og oft afbakaðan hátt. Smávaegilegar beyglur á dós eða kónguló í sleikibrjóstsykri nær að fanga andartakið og hægja á tíma og rúmi. Hún vísar til myndmáls skjásins þar sem skór, snakk eða hvítvínsglas er málað á einlitan víddarlausán bakgrunn, þar sem sjást hvergi skuggar né litbrigði. Hún kallar fram hughrif um það sem telst gírnilegt og tært en á sama tíma óþægilegt og skritið.

Mat dómnenefndar er að málverk Helenu Margrétar Jónsdóttur séu forvitnileg og slái áhugaverðan tón í myndlistinni. Verk hennar eru vönduð og kyrrlát en á sama tíma með nýstárlagan undirtón sem virkjar ímyndunaraflíð og færir áhorfandann inn í draumkenndan hugarheim. Helena Margrét sviptir hulunni af hefðbundinni birtingarmynd hversdagslegra hluta í málverki á afar sannfærandi hátt.

Varðveissturblömi Preserved Bloom 2024

16

Helena Margrét Jónsdóttir (b.1996) is the recipient of the Motivational Award of the Icelandic Art Prize 2025. Jónsdóttir has distinguished herself among young artists with paintings of everyday objects that she places in an unconventional context. Helena Margrét graduated with a BA in Fine Arts from the Iceland Academy of the Arts in 2019 after studying at the Royal Academy of Fine Arts in The Hague, the Netherlands, and the Reykjavík School of Fine Arts.

Since graduating, Helena Margrét has actively participated in the art scene in Iceland and abroad. In her solo exhibition, titled *Just Like Real* in D-Gallery, at the Reykjavík Art Museum in 2023, the artist captured replicas of real objects on canvas. In 2022, Helena Margrét's solo exhibition *You Can't Get Stuck in Your Own Web* in Ásmundarsalur, captured the viewer's attention by portraying spiders of various sizes in different situations. Additionally, she has attracted deserved attention abroad, including in Milan, London and Beijing.

In her works, Helena Margrét employs the properties of painting to vividly imitate the

everyday and imagined reality. Her subjects often include phenomena she finds in her surroundings or the digital world, juxtaposing them in an unconventional and frequently distorted way. Minor dents on a can or a spider in a lollipop capture the moment and slow down time and space. Her visual language refers to digital aesthetics where a shoe, a chip or a glass of white wine is depicted on a monochrome, dimensionless background without shadows or shades. Her work evokes the impression of what is considered appetising and pure whilst being simultaneously uncomfortable and strange.

The jury finds that Helena Margrét Jónsdóttir's paintings are intriguing and set an interesting tone in the art scene. Her works are refined and serene, with an innovative undertone that activates the imagination and transports the viewer into a dreamlike world. Through her practice, Helena Margrét convincingly removes the veil from the traditional manifestation of everyday objects in painting.

Hvatningaráverðlaun Nominations

Hvatningaráverðlaun Motivational Award

Sóley Ragnarsdóttir
Sóley Ragnarsdóttir (f. 1991) er tilnefnd til Hvatningárverðlauna Íslensku myndlistarverðlaunanna en hún vakti sérstaka athygli með sýningunni *Hjartadrottningunni* sem haldin var í Gerðarsafni og hún tileinkaði ömmu sinni.

Á sýningunni umbreytti Sóley rýminu í litskrúðugt umhverfisverk með því að málá eins konar mynstrúð veggþóður sem kölluðust á við það sem virtust vera stór hringlaga málverk sem héng á veggjunum. Petta reynlust ekki hefðbundin málverk heldur nánast þrívbíðir flúraðir fletir, að mestu úr mynstrúðum serviettum og ýmsum smáhlutum, svo sem gler- og plastbrotum með skeljum á. Með serviettum, sem hún, móðir hennar og amma höfðu safnað, seckir hún í reynsluheimi sem margar konur þekkja.

Mat dómnefndar er að Sóley Ragnarsdóttir hafi slegið ferskan tón með litskrúðugri innsetningu úr skrautlega flúruðum veggvirkum sem að megninu til voru unnin úr serviettusöfnum sem tilheyra reynsluheimi margra kvenna. Einnig skúptúrum úr skeljum, kuðungum og brotum úr ýmsum forgengilegum fjöldaframleiddum smáhlutum úr fjörunni. Hún hafi með efnisnotkun, litskrúði og kvenlægri nálgun skapað sér sérstöðu. Marglaga skrautleg feministisk verk hennar séu hressilegt mótvægi við margt af því sem verið hefur sett upp í sýningarsölum undanfarin ár.

Sóley Ragnarsdóttir (b. 1991) is nominated for the Motivational Award of the Icelandic Art Prize, having attracted attention for the exhibition *The Queen of Hearts* held at Gerðarsafn Art Museum which she dedicated to her grandmother.

In the exhibition, Sóley transformed the space into a vibrant installation by painting a kind of patterned wallpaper that complemented large circular paintings hanging on the walls. The unconventional paintings featured almost three-dimensional, colourful surfaces mostly made of patterned napkins and various small objects such as broken glass and plastic with shells on them. By using napkins that she, her mother and her grandmother had collected, she reached into a world of experience shared by many Icelandic women.

The jury considers Sóley Ragnarsdóttir to have introduced a fresh note with her colourful installation of ornately patterned works, most of which were made from napkin collections that speak to many women's memories and experiences. Additionally, this fresh note was furthered by the sculptures created from shells and fragments of various perishable mass-produced small items from the beach. She has established a unique position for herself through her particular use of materials, colour and feminine approach. Her multi-layered, decorative feminist works are a refreshing counterpoint to much of what has been on view in exhibition spaces in recent years.

Vikram Pradhan

Vikram Pradhan (f. 1997) er tilnefndur til Hvatningárverðlauna Íslensku myndlistarverðlaunanna fyrir eftirtektarvert framlag sitt til myndlistar.

Verk Vikrams marka samruna hins efnislega og óefnislega. Hann vinnur jöfnum höndum með myndlisti í tímategða miðla, ljósmyndun, video og rannsóknarverkefni, þar sem hann kannar mörk skynjunar og túlkunar á veruleikanum. Í verkum hans birtist viðleitni til að miðla óséðum víddum tilverunarrar, þar sem efnisheimurinn og hið andlega kallast á. Hann hefur til að mynda unnið með hugtök um skynjun og mismunandi túlkunar á veruleikanum í verkum sem byggja á *patafísík* – eða ímynduðum vísindum – þar sem hugmyndafræðin brýtur hefðbundnar vísindalegar reglur og lögmál. Þá er hljóðlát og næm athugun á sjálfu viðfangsefninu einkennandi fyrir verk hans en hann nálgast efniviðinn sem áhorfandi, vinnur úr honum og miðlar af finlegrí tilfinningu.

Mat dómnefndar er að í verkum Vikrams Pradhan verði til eftirtektarverður snertiflötur þar sem hugmyndafræði vísindanna mætir hinu óábreifanlega. Hann fléttar mannlega þætti inn í listsköpun sína og vekur þannig dleitnar spurningar um skynjun einstaklingsins og mannlega tilvist. Verk hans einkennast af tilraunakenndri nálgun í kvík- og ljósmyndun, þar sem hann beitir persónulegri hugmyndafræði með sterkri listrænni sýn.

Vikram Pradhan (b. 1997) is nominated for the Motivational Award for his notable contribution to art.

Pradhan's work presents the fusion of the material and the immaterial. He works equally with visual art across time-based media, photography, video, and research projects, exploring the boundaries of perception and the interpretation of reality. His work strives to communicate unseen dimensions of existence, where the material world and the spiritual are called upon. For example, he has explored concepts of perception and different interpretations of reality in works based on pataphysics – or imaginary science – where traditional scientific rules and laws are subverted. His work is characterised by quiet and sensitive observation of the subject, as he approaches the material from the standpoint of a viewer, processing it and communicating the results with subtlety.

The jury considers Vikram Pradhan's work significant as it merges the principles of science with the intangible. He weaves human elements into his artwork, raising compelling questions about individual perception and human existence. His work is characterised by an experimental approach to film and photography, blending personal perspectives with a strong artistic vision.

Lucidity of Dreams 2022
Listasafn Reykjanesskájar Reykjaness Art Museum

Hjartadrottning Queen of Hearts 2024
Gerðarsafn Gerðarsafn – Kópavogur Art Museum

20

Heiðursviðurkenning myndlistarráðs
Icelandic Visual Arts Council Honorary Award

Erró

Apollo Crew 2009
Samkliip Collage

2-1

Heiðursviðurkenningu myndlistarráðs árið 2024 hlýtur Erró, öðru nafni Guðmundur Guðmundsson, fæddur í Ólafsvík árið 1932. Erró er fremstu röð myndlistarmanna sem Ísland hefur átt og hlýtur viðurkenningu fyrir höfundarverk sitt á ferli sem spannar rúmlega sex áratugi og er einstakt í íslensku og alþjóðlegu samhengi. Verk Errós eru þekkt fyrir myndauðgi og honum hefur verið lýst sem rándýri og „gráðugum neytanda myndefnis“ sem vísar til þeirrar vinnuaðferðar hans að nota fundnar myndir af öllu tagi frá ýmsum menningarheimum sem hann safnar, flokkar og endurnýtir í uppröðun án stigveldis. Erró hefur einstakt auga fyrir samsetningum, en hafnar hugmyndinni um listamanninn sem snilling og frumskapanda. Upprunaleg róttækni hans felst í viljanum til að taka myndlistina niður af stalli hálistarinnar með notkun á alþjóðlegu myndmáli. Hann var ungur maður sinnar samtíðar og hefur haldið áfram að endurnýja síg allt til þessa dags.

Þegar Erró var að hefja feril sinn sem ungur listamaður í Reykjavík í upphafi kalda stríðsins var abstraktmálverkið ráðandi tjáningarför, en það virðist aldrei hafa höfðað til hans. Hann fór eigin leiðir, málaði fígvífur þegar aðrir máluðu abstrakt og gerði góðlátlegt gys að abstraktmálverkinu í röð verka frá árinu 1957 sem hann kallaði Sur-Atom og voru sýnd í Listamannaskálanum. Erró útskrifaðist frá teiknikennaradeild Handíða- og myndlistarskóla Íslands í Reykjavík árið 1952 þar sem hann lærdi hjá Valgerði Briem, en uppgötvaði fljótt að kennslan átti ekki vel við hann. Hann hélt út í heim, lærdi málaralist og veggmyndaðerð í Oslo, varð fyrir áhrifum frá sýningu á mexíkóskriflist í Stokkhólmi, skoðaði verk expressjónistanna á söfnum í Pýslandi, og hreifst af verkum eftir Bosch og El Greco í Prado-safninu í Madríd. Hann dvaldi um tíma í Flórens og kynnti sér gerð mósaíkverka í Ravenna á Ítalíu en settist að lokum að í París. Þar komst hann í nán kynni við helstu forsprakka súrealismans og arftaka hans og varð fljótt hluti af hringiðu nýrra strauma í myndlist sem einkenndust af listrænni tilraunamennsku og pólitískri róttækni sem hann tók fullan þátt í. Hann gerði verk um vélvæðingu nútímans, studdi frelsisbaráttu Alsírbúa og sýndi pornógrafísk málverk sem gerð voru upptæk á Ítalíu. Árið 1963 ferðaðist Erró í fyrsta sinn til New York, tók þátt í framúrstefnulegum uppákomum og gjörningum, fékkst við tilraunavíkmyndir og varð fyrir áhrifum frá myndrænni framsetningu neyslumenn-ingarinnar eins og hún birtist í auglýsingum, teiknimyndasögum og blaðaljósmyndum. Erró fékk snemma áhuga á klippimyndum sem hann notaði til að stilla upp andstæðum, en það var mitt í ofgnótt myndefnis og niðursoðins matar sem sú hugmynd fæddist að nota klippimyndirnar sem fyrirmyn dir að málverkum. Niðurstaðan varð málverkið Foodscape (Matarvíðtta) frá árinu 1964, sem er eitt hans þekktasta verk. Erró var þarna kominn á sporið með aðferð sem hann átti eftir að þróa áfram og byggja höfundarverk sitt á. Aðferðin felst í samsetningu fundinna mynda sem hann klippir saman áður en þær verða að málverki sem kallar fram nýja skynjun á raunveruleikanum. Erró hefur sjálfur lýst sér sem myndasmið sem notar hráefni frá öðrum, en alltaf á þann hátt að hægt sé að þekkja fyrirmyndirnar. Á áttunda áratugnum voru verk hans oft með háðslegum pólitískum undirtón, en

Í þeim mátti einnig finna hin fjölbreytilegustu viðfangsefni um málefni úr sögu og samtíma sem vísa í ýmsar áttir og haegt er að flokka í aðskildar seriur. Verk Errós hafa verið sett í flokk með popplist, súurrealisma og fígúratífa málverkinu en þau sleppa undan sílikum skilgreiningum. Verk Errós eru í sífelldri endurnýjun sem tekur mið af nýju hráefni. Þegar litið er til baka má í eldri verkum Errós og vinnuaðferðum sjá fyrirboða um póstmóderníska endurblöndun og gagnrýni á nýlendustefnu Vesturlanda en einnig birtingarmyndir flœðis myndefnis af öllum toga þar sem allt gerist samtímis alls staðar. Málverk Errós afmá alla tilfinningu fyrir tíma og rúmi en eru á sama tíma spegill samtímans og sögunnar, ekki síst listasögunnar, þar sem verk fortíðarinnar eru dregin fram og sett í nýtt samhengi. Erró hefur á ferli sínum lagt sig fram um að nota myndmál sem allir geta skilið og notað miðla sem allir geta nálgast. Erró hefur brátt fyrir áratuga búsetu í París viðhaldið sterkum tengslum við Ísland í gegnum safn verka og einkaskjala sem hann ánaðnaði Reykjavíkurborg árið 1989. Þá hefur Erró stutt við ungar íslenskar myndlistarkonur í gegnum sjóð sem stofnaður var til minningar um Guðmundu S. Kristinsdóttur, móðursystur hans, árið 1997.

Matarviðáttu Foodscape 1985
Málverk Painting

The Icelandic Visual Arts Council's Honorary Award 2024 goes to Erró, also known as Guðmundur Guðmundsson. Born in Ólafsvík in 1932, Erró ranks among Iceland's foremost visual artists. His work has won local and international acclaim in a career spanning over six decades. Erró's work is known for its visual richness. He has been described as a "predator" and a "voracious consumer" of visual material, which refers to his working method of using images of all kinds from various cultures that he collects, categorises, and reuses in a non-hierarchical arrangement. Erró has a unique eye for composition, but he rejects the idea of the artist as a genius and original creator. His original radicalism lies in the desire to take visual art down from the pedestal of high art by using popular imagery. He was an artist of his time, yet he never ceases to redefine himself, until this day.

When Erró began his career as a young artist in Reykjavík at the beginning of the Cold War, abstract painting was the dominant art form, a style that never really appealed to him. He went his own way, painting figures when others painted abstracts. He good-naturedly poked fun at abstract painting in a series of works from 1957 that he entitled Sur-Atom, and exhibited in Listamannaskólinn, the Reykjavík Artists' Pavilion. Erró graduated from the Department of Art Education at the Icelandic School of Arts and Crafts in Reykjavík in 1952, where he studied under Valgerður Briem. However, he quickly discovered that he wasn't cut out for a career in teaching. Going abroad, he first studied painting and mural art in Oslo. He was influenced by an exhibition of Mexican art in Stockholm and studied expressionist works in German museums. He became fascinated by the works of Bosch and El Greco in the Prado Museum in Madrid. He spent time in Florence and learned mosaic-making in Ravenna before settling in Paris. There, he came into close contact with the leading figures of surrealism and its successors and quickly became part of a new wave of artistic experimentation and political radicalism in which he was fully involved. He made works about the impact of mechanisation, supported the Algerian struggle for independence, and even exhibited pornographic paintings confiscated in Italy. In 1963, Erró

travelled to New York for the first time, participating in avant-garde events and performances, trying his hand at experimental films, and being influenced by the visual representation of consumer culture as seen in advertisements, cartoons, and newspaper photographs. Erró became interested in collage early on, which he used to create contrasts. However, in a consumer society flooded with visual material and canned food, the notion of using collages as models for paintings was born. The result was the painting Foodscape from 1964, one of his best-known works. Erró had embarked on a method that he would later develop and build his work on. The process consists of assembling found images that he cuts and pieces together before they become a painting that evokes a new perception of reality. Erró has described himself as a visual artist who uses raw materials from others, but always in a way that allows recognisable models. In the 1970s, his works often had a satirical political undertone. At the same time, one could find the most diverse subjects on past and present issues that point in various directions and can be classified into separate series. Erró's work has been characterised as Pop Art, Surrealism and Narrative Figuration, but it defies such definitions. His work is in a constant state of renewal as he considers new raw materials. Looking back, Erró's older works and working methods can be seen as harbingers of Postmodern remixes and critiques of Western colonialism and as manifestations of the flow of visual material of all kinds, where everything happens simultaneously everywhere. Erró's paintings erase all sense of time and space but mirror both the present and past, not least art history, where older works are brought forward and placed in a new context. Throughout his career, Erró has strived to use imagery that everyone can understand and media that everyone can access. Despite decades of living in Paris, Erró has always maintained a strong connection to his homeland through a collection of works and personal documents that he bequeathed to the city of Reykjavík in 1989. Erró has also supported young Icelandic female artists through a fund established in 1997 in memory of Guðmunda S. Kristinsdóttir, his maternal aunt.

GhostRider Næturniddari 1985
Samklipp Collage

26

Áhugaverðasta endurlitið Retrospective of the Year

Hamskipti: Listsköpun Gerðar Helgadóttur

Transformation: Works by Gerður Helgadóttir

Gerðarsafn – Listasafn Kópavogs Gerðarsafn – Kópavogur Art Museum

08.08.2024–20.10.2024

Sýningarástjóri Curator Cecilie Gaihede

Viðurkenningu myndlistarráðs fyrir áhugaverðasta endurlit ársins 2024 hlýtur sýningin *Hamskipti / Listsköpun Gerðar Helgadóttur*. Sýningin var sett upp í tilefni 30 ára afmælis Gerðarsafns í Kópavogi.

Sýningin *Hamskipti* var afar vel hönnuð, fagleg og sett upp af miklu næði og innsæti. Hálfsíðan var vegger mynduð fínlega umgjörð um ólík skeið í list Gerðar og hugleiðingar eftir nokkra núlifandi listamenn stóðu þar sem litlar vörður. Valið á verkum Gerðar byggði á djúpri þekkingu á fjölbreyttu höfundarverki hennar og til urðu forvitnilegar tengingar við listamenn úr hennar eigin samtíma.

Í tengslum við sýninguna var gefin út bókin *Leitað í tómið þar sem varpað er ljósi á líf og list Gerðar út frá fjölbreyttum forsendum*. Bókin er vel unnin og sett saman af mikilli smekkvísi. Einnig var opnaður skúlptúrgarður við safnið með nokkrum verkum Gerðar. Að lokum skal getið vandaðrar grunnsýningar á verkum Gerðar sem hefur staðið yfir frá árinu 2023 og stendur enn. Viðurkenningin nær því til lofsverðrar og vandaðrar framsetningar safnsins á listsköpun Gerðar á árinu.

Gerður Helgadóttir (1928–1975) var frumkvöðull á sviði högg-myndalistar á Íslandi. Hún var leitandi listamaður og efnistök hennar voru afar fjölbreytt. Í upphafi mótaðist hún af módernisma eftirstríðsáráranna í Evrópu en síðar þróuðust verk hennar á persónulegan máta, þar sem hún sótti innblástur út fyrir vestrænar viðmiðanir og í heim dulspeki. Það er álit dómnefndar að Gerðarsafni hafi tekist einstaklega vel að miðla list Gerðar með frábærlega vel gerðum sýningum og fallegri og vandaðri bók sem setur verk Gerðar í alþjóðlegt, listasögulegt samhengi.

The recipient of the Visual Arts Council's award for Retrospective of the Year is the exhibition *Transformation / Works by Gerður Helgadóttir*. The exhibition was presented to mark the 30th anniversary of the Gerðarsafn Art Museum in Kópavogur.

The exhibition *Transformation* was exceptionally well designed, professional and realised with great sensitivity and insight. Semi-transparent fabric walls formed a delicate framework for different periods in Gerður's art and reflections by several practicing artists were included as part of the story. Gerður's works were chosen based on a deep knowledge of her diverse oeuvre and intriguing connections were established with artists from her time.

In relation to the exhibition, the book *In Search of Space* was published, which sheds light on Gerður's life and art from a variety of perspectives. The book is both thoughtfully made and elegantly put together. A sculpture garden was also opened by the museum on this occasion,

featuring several of Gerður's works. Finally, it is worth mentioning the museum's elaborate introductory exhibition of Gerður's works, which has been on view since 2023 and will continue. The recognition, therefore, extends to the museum's commendable and highly detailed presentation of Gerður's artistic creation over the course of the year.

Gerður Helgadóttir (1928–1975) was a pioneer in the field of sculpture in Iceland. She was a contemplative artist and her subject matter was very diverse. Initially, she was influenced by post-war Modernism in Europe, but later on her work developed very personally, drawing inspiration from beyond Western standards and exploring the world of mysticism. The jury considers that Gerðarsafn has successfully communicated Gerður's art with superbly crafted exhibitions and a beautiful, high-quality book that places Gerður's work in an international, art-historical context.

28

Áhugaverðasta samsýningin Group Show of the Year

50/100/55

Afmælissýning Textílfélagsins

Anniversary Exhibition of the Textile Association

Hlöðuloftið, Korpúlfssstöðum, Reykjavík

01.08.2024–25.08.2024

Sýningarástjóri Curator Ægís Zita

Sýningarnefnd Exhibition committee Helga Pálína Brynjólfssdóttir,

Ingíríður Ólafsdóttir, Olga B. Þorleifsdóttir, Ólöf Á. Stefánsdóttir

Ólafur Hlöðversdóttir

Viðurkenningu myndlistarráðs fyrir áhugaverðustu samsýningu ársins hlýtur Textílfelagið fyrir 50/100/55. Titill sýningaráinnar vísar til þess að 50 ár eru frá stofnun félagsins en á sýningunni mátti sjá 100 verk eftir 55 sýnendur.

Saga listræns textíls hér á landi nær langt aftur í aldir eins og skýrt kom fram á nýlegri sýningu Þjóðminjasafnsins en þar var meðal annars til sýnis íslenskt refilsaumsverk fengið að láni frá Louvre-safninu í París. Á síðari oldum var miðillinn aftur á móti ekki mikils metinn. Breyting varð á er önnur bylgja femínisma fór að hafa áhrif, en eitt af baráttumálunum var að fá textíl – sem nær eingöngu var miðill kvenna – viðurkenndan sem fullgildan listmiðil. Stofnun Textílfélagsins má rekja til þeirrar baráttu.

Í tilefni hálfrar aldar afmælis félagsins ákvað stjórn þess að standa að veglegri sýningu og bauð félögum að senda inn nýleg verk sem sýningarárfnd ásamt sýningarástjóra valdi úr. Útkoman varð su að um tveir þriðju verkanna á sýningunni var frá árinu 2024. Í stílhreinni sýningarskrá er meðal annars að finna upplýsingar um fæðingarstað höfunda verkanna. Langflest eru þau fædd hér á landi en þó var einn þátttakandi frá hverju eftirtalinna landa: Bandaríkjunum, Kanada, Króatíu, Litháen, Þýskalandi og Rúmeníu. Á síðustu árum hefur textíll skipað æ stærri sess á alþjóðlegum sýningum, svo sem á Feneyjatvíæringnum og því má fullyrða að textíll hafi öðlast sinn verðskuldaða sess sem fullgildur listmiðill.

Mat dómnarfðar er að sýningin 50/100/55 hafi gefið einstaklega góða yfirsýn yfir fjölbreytileika textíls sem miðils til listrænnar tjáningar. Verkin nutu sín vel í hráu rýminu og þrátt fyrir djarfa samsetningu ólíkra verka skapaði sýningin sterka heild.

The recipient of the Visual Arts Council's award for Group Exhibition of the Year is the Textile Society for 50/100/55. The exhibition's title was meant to commemorate the Association's 50th anniversary, showcasing 100 works by 55 exhibitors.

The history of textile art in Iceland reaches back through the centuries, as clearly demonstrated in a recent exhibition at the National Museum, which included an embroidered Icelandic antependium on loan from the Louvre, Paris. In more recent times, the medium was, however, not all that highly regarded. Still, this would change with the impact of the second wave of feminism, as one of the related struggles was to make sure that textiles – almost exclusively seen as a women's medium – were acknowledged as an accepted artistic medium. The founding of the Textile Association can be traced back to that struggle.

On the occasion of the Association's 50th anniversary, its board decided to present a major exhibition, inviting members to submit recent

works, from which submissions the exhibition committee and curator subsequently selected pieces to include. Consequently, about two-thirds of the works featured were from the year 2024. The exhibition catalogue includes, among other things, mentions of the birthplaces of each participating artist. The vast majority was born in Iceland, but there was one participant from each of the following countries: the United States, Canada, Croatia, Lithuania, Germany and Romania. In recent years, textiles have taken on an increasingly important role in international exhibitions, including at the Venice Biennale. It can, therefore, be stated that textiles have now gained their rightful place as a recognised art medium.

The jury considers that the exhibition 50/100/55 offered an excellent overview of the diversity of textiles as a medium for artistic expression. The works thrived in the raw space and, despite the bold combination of different works, the exhibition expressed a strong whole.

30

Viðurkenning fyrir útgáfu
Publication on Contemporary Art

FÖR

Ritstjórar Editors Agnieszka Sosnowska, Bryan Schutmaat

& Matthew Genitempo

Hönnun Design Cody Haltom

Útgefandi Publisher Trespasser Books, Bandaríkjunum (US)

Viðurkenningu myndlistarráðs fyrir útgáfu ársins 2024 hlýtur ljósmyndabókin *FÖR* eftir Agnieszku Sosnowska. Bókin er einstakt verk þar sem náttúra, samfélag og persónuleg saga mætast í áhrifaríki heild.

Agnieszka Sosnowska er fædd í Póllandi en ólst upp í Boston í Bandaríkjunum. Þá lauk hún BFA-námi í ljósmyndun frá Massachusetts College of Art and Design í Boston. Árið 1995 ferðaðist hún svo fyrst til Íslands og heillaðist strax af náttúrunni, menningunni og lífinu á landsbyggðinni. Skömmu síðar fluttist hún á Austurland, þar sem hún býr nú á bónabýli ásamt eiginmanni sínum.

Ljósmyndir bókarinnar spanna rúmlega tuttuгу ára tímabil en Agnieszka fangar íslenska landslagið og lífið í litlu samfélagi á afar persónulegan hátt, sem og samband hennar við eiginmann sinn, vini og nemendur, í hrjúfum en hrífandi landslagsramma.

Mat dómnefndar er að *FÖR* sé meira en ljósmyndabók: hún er ljóðræn frásögn um að finna stað í heiminum og tengjast náttúru og samfélagi með innilegum hætti. Myndirnar eru fullar þakklætis og ástar til landsins, fólksins og hversdagsins, þar sem heildarframsetning bókarinnar undirstrikar gæði og fagurfræðilegan styrk verkefnisins. Þetta er bók sem veitir ekki aðeins sjónræna ánægju heldur dýpri skilning á lífi og listsköpun í fásinninu.

The recipient of the Visual Arts Council's award for Publication of the Year is Agnieszka Sosnowska for her photography book *För*. It is an impressive publication in which nature, society and personal history intersect.

Sosnowska was born in Poland but grew up in Boston, the United States. She graduated with a BFA degree in photography from the Massachusetts College of Art and Design in Boston. Sosnowska first travelled to Iceland in 1995 and was immediately fascinated by the country's nature, culture and way of life. Shortly thereafter, she moved to East Iceland, where she resides on a farm with her husband.

The book's photographs span more than twenty years, capturing the Icelandic landscape

and life in a small community in a personal manner, including her relationship with her husband, friends and students in a harsh, but captivating natural setting.

The jury considers *För* to be more than a book of photography: it is a poetic narrative about finding one's place in the world through connecting with nature and society in a profound way. The images are full of gratitude and love for the land, the people and the everyday. The publication's overall presentation underlines the project's quality and aesthetic strength. *För* offers not only visual pleasure, but deeper insight on life and artistic creation in the wilderness.

Verkefnastjóri
Project Manager
Tinna Guðmundsdóttir

Text
Text
Ásdís Spanó
Guðrún Erla Geirsóttir
Ingólfur Arnarsson
Margrét Áskelsdóttir
Sigurbóra Óðins

Text um Heiðursvíðurkenningu
myndlistarráðs
Text about the
Honorary Award Recipient
Margrét Elisabet Olafsdóttir

Samcreming texta
Text Coordination
Margrét Áskelsdóttir
Ásdís Spanó

Prófarkalestur
Proofreading
Uggi Jónsson

Þýðing
Translation
Neil McMahon

Grafisk hönnun
Graphic Design
Studio Studio
(Arnar Freyr Guðmundsson,
Birna Geirfinnsdóttir)

Ljósmyndir
Photographs
Agnieszka Sosnowska (31)
Helena Margrét Jónsdóttir (16)
Listasafn Reykjavíkur (21, 23, 25)
Petur Thomsen (7, 9, 11)
Studio Bua (12)
Svanborg Matthíassdóttir (29)
Vigfús Birgisson (12, 15, 19, 27)
Vikram Pradhan (19)

Myndlistarráð
Icelandic Visual Arts Council
Ásdís Spanó
Anna Jóhannsdóttir
Hlynur Helgason
Katrín Elvársdóttir
Margrét Elisabet Olafsdóttir

Allur réttur áskilinn
All rights reserved

Dómnefnd – Jury

Ásdís Spanó (f. 1973) er myndlistarmaður og ráðgjafi á svíði myndlistar. Hún stundaði nám í myndlist við Listaháskóla Íslands, Accademia di Belle Arti í Bologna og Central Saint Martins í London. Einnig hefur Ásdís lokið diplómanám á meistarastigi í sofnafræði við Háskóla Íslands og meistaragrðu í listkennslu við Listaháskóla Íslands. Ferill hennar spannar einkasýningar og samsýningar hér heima og erlendis. Samhlíða myndlistarstörfum hefur Ásdís sinnt trúnaðarstörfum fyrir Kynningarímsstöð íslenskrar myndlistar (KÍM), m.a. verið varafomaður stjórnar 2019–2022 og setið í fagrði. Hún hefur einnig setti í nefndnum ráðum hjá Sambandi íslenskra myndlistarmana (SÍM), myndlistarráði og Listaháskóla Íslands. Ásdís hefur verið formaður valnefndar Feneýjtvíceringssins, stofnandi og eigandi Multis.is og starfði sem aðstoðarráfrakvæmdastjóri Hverfisgallerí.

is a visual artist and art consultant. She studied visual arts at the Iceland Academy of the Arts, Accademia di Belle Arti, Bologna and Central Saint Martins, London. Ásdís has also completed an MA diploma in museology from the University of Iceland and a MA in art education from the Iceland University of the Arts. She has exhibited widely, both in solo- and group exhibitions, in Iceland and abroad. Alongside her art practice, Ásdís has worked on various projects for the Icelandic Art Center, including serving as a vice chairperson of the board from 2019 to 2022 and as an advisory panel member. She has also served on various boards and councils on behalf of the Association of Icelandic Visual Artists, the Visual Art Council and the Iceland University of the Arts. Ásdís has been chairperson of the selection committee for the Venice Biennale, and she was the founder and co-owner of Multis.is and worked as the assistant manager of Hverfisgallerí.

Gerla – Guðrún Erla Geirsóttir (f. 1951) nám við MHI og útskrifaðist frá Gerrit Rietveld-akademíunni í Amsterdam í listrænum textil og leikmynda- og búningahönnun. Einnig er hún með MA-prófi menningarmiðlunauk BA- og MA-gráðu í listfræði frá HI. Hún var ein af stofnendum Sambands íslenskra myndlistarmanna og hefur ritatð greinar, holdið fyrirlestra og gegnt fjöldi trúnaðarstafa fyrir myndlistarfólk og er nú formaður Myndstef. Gerla hefur haldið einkasýningar, tekið þátt í samsýningum og eru verk hennar m.a. eigu Reykjavíkurborgar, Listasafn Íslands, Sofnasafnsins og Nýlistasafnsins. Hún hefur átt hugmyndina að ýmsum listvöðburum og skiptulagt þó, s.s. Listaháskóla kvenna (1985), Landlist við Rauðavatn (2000) og listaháttíðarsýningunni Undir berum himni (2014) í miðborg Reykjavíkur þar sem sýnd voru verk eftir 101 myndhöfund.

studied at the Icelandic School of Arts and Crafts and graduated from the Gerrit Rietveld Academy in Amsterdam with a degree in monumental textile, set, and costume design. She also holds an MA in Culture and Communication, as well as both a BA and MA in Art Theory from the University of Iceland. Gerla was one of the founders of SÍM, the Association of Icelandic Artists, and has written articles, delivered lectures, and served as an elected representative for artists. Currently, she serves as chair of Myndstef, the Icelandic Visual Art Copyright Association. Gerla has exhibited widely, both in solo and group exhibitions, and her artworks are part of the collections of Reykjavík City, the National Gallery of Iceland, the Icelandic Folk and Outsider Art Museum, and the Living Art Museum. She has initiated and organised numerous art events, such as the Women's Art Festival in 1985, Land Art at Rauðavatn in 2000, and Under the Open Sky in 2014, an outdoor art exhibition featuring works by 101 artists.

Ingólfur Arnarsson (f. 1956) er myndlistarmaður, kennari og sýningastjóri. Hann lauk námi við Jan van Eyck Academie in Maastricht 1981 og hefur síðan sýnt verksín að ýmsum stöðum erlendis sem hérlandis. Móður nefna Chinati Foundation, Marfa 1992 og Listasafn Reykjavíkur 2018. Hann vinnur með i8 Gallery í Reykjavík. Ingólfur var professor við Listaháskóla Íslands 2000–2007. Árið 2019 sá hann um sýningastjórn á Sequences-háttíðinni í Reykjavík ásamt Hildigunnri Birgisdóttir.

is an artist, teacher and curator. He graduated from the Jan van Eyck Academie in Maastricht in 1981 and has exhibited his work at various venues, both abroad and in Iceland. These include the Chinati Foundation, Marfa 1992 and the Reykjavík Art Museum in 2018. He is represented by i8 Gallery in Reykjavík. Arnarsson was a professor at the Iceland University of the Arts 2000–2007. In 2019, he curated the Sequences festival in Reykjavík together with Hildigunnur Birgisdóttir.

Margrét Áskelsdóttir (f. 1984) er starfandi sýningastjóri og ráðgjafi á svíði myndlistar. Hún er ráðunautur listaverksafns Seðlabanka Íslands og sinnir auk bess ráðgjafastörfum fyrir einstaklinga og fyrirtækjum.

Margrét hefur komið að fjölmögum sýningarverkefnum og útgáfum um myndlist og menningu, innan lands sem utan. Hún er formaður Listfræðafélags Íslands og hefur setið í stjórnum ó nefnundum ó svíði myndlistar og danslistar. Um árabíl starfaði hún sem framkvæmdastjóri BERG Contemporary og óður sem útgáfustjóri hjá bokáútgáfunnini Crymogéa. Margrét hefur lokið prófi í listfræði, fjalmlíðslaræði og frumkvöldslaræði.

is a curator, art consultant and corporate art manager specializing in contemporary arts. She provides advisory services for the Central Bank of Iceland's Art Collection and has curated and contributed to numerous art exhibitions and publications.

Margrét is the president of The Association of Art Historians and Theorists in Iceland and has held board and committee roles in the fields of visual arts and dance. Margrét was formerly the Director of BERG Contemporary and Publishing Director at Crymogéa Artbooks. Margrét holds degrees in art theory, media studies, and entrepreneurship.

Sigurbóra Óðins (f. 1981) hefur verið virkur þöttakandi á svíði myndlistar eftir útskrift frá myndlistardeild Listaháskóla Íslands árið 2015. Hún hefur haldið einkasýningar hérlandis og í Danmörku og tekið þátt í samsýningum hérlandis, í Eistlandi og í Noregi. Sigurbóra hefur stýrt sýningum og starfað við ýmis verkefni, t.a.m. alþjólegu listaháttíðina Plan-B Art Festival 2017–2021 og Portfolio gallerí 2023–2024, og hún var framkvæmdastjóri Nýlistasafnsins 2021–2022. Auk þess hefur hún setti í fagrði Sequences 2021–2024, sínt stefnumótunarinnu ýmissa verkefna á svíði myndlistar og haft óðkomu að erlendum samvinnunverkefnum.

has been an active participant in the field of art after graduating from the Art department of the Icelandic University of the Arts in 2015. She has held solo exhibitions in Iceland and Denmark and participated in group exhibitions in Iceland, Estonia and Norway. Sigurbóra has curated exhibitions and worked in various exhibition projects, including the international contemporary art festival Plan-B Art Festival 2017–2021, Portfolio Gallerí 2023–2024 and worked as managing director of the Living Art Museum 2021–2022. Additionally, she served on the professional council of Sequences 2021–2024, while also engaging in strategic work for various projects in the field of art and participating in foreign collaborative projects.